

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 17 päivänä huhtikuuta 2015

426/2015

Laki

kansainvälisestä oikeusavusta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla

Annettu Helsingissä 10 päivänä huhtikuuta 2015

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tämän lain säännöksiä sovelletaan kansainväliseen oikeusapuun sekä tuomioiden tunnustamiseen ja täytäntöönpanoon siviili- ja kauppaoikeuden alalla.

Tässä laissa tarkoitettuun kansainväliseen oikeusapuun kuuluvat:

1) oikeudenkäyntiasiakirjojen ja muiden asiakirjojen tiedoksianto;

2) todistajien ja asiantuntijoiden sekä asianosaisten kuuleminen, asiantuntijalausuntojen hankkiminen, katselmusten toimittaminen, asiakirjojen ja esinetodisteiden hankkiminen sekä muiden todisteiden ja selvitysten vastaanottaminen ja toimittaminen siviili- ja kauppaoikeudellisen asian käsittelyä varten;

3) muu siviili- ja kauppaoikeudellisen asian käsittelyä varten tarvittava oikeusapu.

Tätä lakia sovelletaan, jollei muusta laista,

Euroopan unionin lainsäädännöstä tai Suomea sitovasta kansainvälisestä sopimuksesta muuta johdu.

2 §

Keskusviranomainen

Tämän lain soveltamisalaan kuuluvista tehtävistä huolehtivana keskusviranomaisena toimii oikeusministeriö.

Keskusviranomaisena oikeusministeriön tehtävänä on:

1) ottaa tarvittaessa vastaan vieraan valtion viranomaisen lähettämät oikeusapupyynnöt;

2) huolehtia itse tai toimivaltaisten Suomen viranomaisten välityksellä vieraan valtion viranomaisten lähettämien oikeusapupyyntöjen täyttämisestä;

3) lähettää tarvittaessa Suomen toimivaltaisten viranomaisten oikeusapupyynnöt vieraan valtion viranomaisille;

4) huolehtia asiakirjojen kääntämisestä siten kuin tässä laissa säädetään;

5) huolehtia muista keskusviranomaiselle kuuluvista tehtävistä.

3 §

Suomen viranomaiselle tehty oikeusapupyyntö

Vieraan valtion viranomaisen pyyntö oikeusavun antamisesta tehdään suoraan sille viranomaiselle, jonka toimivaltaan pyynnön täyttäminen kuuluu. Pyyntö voidaan myös lähettää oikeusministeriölle.

Jos oikeusapupyyntö on lähetetty oikeusministeriölle, ministeriön tulee viipymättä toimittaa pyyntö sille viranomaiselle, jonka toimivaltaan pyynnön täyttäminen kuuluu.

Jos oikeusapupyyntö saapuu muulle kuin 1 tai 2 momentissa mainitulle viranomaiselle, pyyntö on lähetettävä edelleen sille viranomaiselle, jonka toimivaltaan pyynnön täyttäminen kuuluu.

4 §

Oikeusapupyyntö vieraan valtion viranomaiselle

Oikeusapupyynnön vieraalle valtiolle voi tehdä tuomioistuin, oikeusministeriö tai muu toimivaltainen oikeusviranomainen.

Oikeusapupyyntö lähetetään vieraalle valtiolle noudattaen vieraan valtion edellyttämää järjestystä sekä ottaen huomioon, mitä Suomen ja vieraan valtion välillä mahdollisesti voimassa olevassa sopimuksessa määrätään. Jollei Suomen ja vieraan valtion välillä ole oikeusapupyynnön tekemistä koskevaa sopimusta, pyyntö lähetetään vieraalle valtiolle ulkoasiainministeriön välityksellä.

2 luku

Oikeusavun antaminen

5 §

Oikeusapupyynnön muoto ja sisältö

Vieraan valtion viranomaisen Suomen viranomaiselle osoittama oikeusapupyyntö tehdään kirjallisesti. Pyyntö voidaan lähettää myös sähköisenä viestinä. Jos sähköisenä viestinä lähetetyn pyynnön tai siihen liittyvän

asiakirjan oikeaperäisyydestä tai sisällöstä syntyy epäilystä, voi oikeusministeriö tai viranomainen, jonka toimivaltaan pyynnön täyttäminen kuuluu, edellyttää, että pyyntö vahvistetaan tarvittavilta osilta kirjallisesti. Jos oikeusapupyyntö koskee asiakirjan tiedoksi antamista, pyyntö on tehtävä kirjallisesti ja siihen on liitettävä tiedoksi annettava asiakirja. Oikeusapupyyntöä ja siihen liittyviä asiakirjoja ei tarvitse laillistaa, ellei siihen ole erityistä syytä.

Oikeusapupyynnön tulee sisältää seuraavat tiedot:

1) pyynnön tehnyt viranomainen ja viranomainen, jota pyydetään suorittamaan toimenpide;

2) asianosaisten ja tarvittaessa heidän edustajiensa nimet ja yhteystiedot;

3) oikeudenkäynnin laatu ja kohde sekä lyhyt selostus asiasta tai, jos pyyntö koskee asiakirjan tiedoksiantoa, asiakirjan laatu;

4) pyynnön sisältö ja perusteet.

Jos pyyntö koskee todisteiden vastaanottamista, oikeusapupyynnön tulee sisältää myös 21 §:ssä tarkoitetut tiedot.

Oikeusapupyyntö voidaan täyttää, vaikka pyyntö ei täytä 2 tai 3 momentissa säädettyjä vaatimuksia, jos puutteellisuudet ovat sen laatuksia, että ne eivät estä pyynnön toimeenpanoa.

6 §

Oikeusapupyynnön kieli

Suomelle osoitettu oikeusapupyyntö on tehtävä suomen, ruotsin tai englannin kielellä taikka siihen on pyynnöstä liitettävä käännös jollekin näistä kielistä. Pyyntöön liittyvien asiakirjojen tulee samoin olla joko suomen, ruotsin tai englannin kielellä taikka niihin on liitettävä käännökset jollekin näistä kielistä, jollei tässä laissa jäljempänä toisin säädetä.

Jos oikeusapupyyntö tai sen liitteet on laadittu muulla kuin 1 momentissa tarkoitetulla kielellä, viranomainen, jonka toimivaltaan pyynnön täyttäminen kuuluu, voi harkintansa mukaan täyttää pyynnön, jollei pyynnön täyttämiseksi tämän lain mukaan muuten ole esitettyä.

7 §

Oikeusapupyynnön täyttäminen

Oikeusapupyynnön täyttämisessä noudetaan Suomen lain mukaista menettelyä, jollei jäljempänä toisin säädetä. Pyyntö on täytettävä viipymättä, ja pyynnön toimeenpanossa on, mikäli mahdollista, noudatettava pyynnössä esitettyjä tai siitä muuten ilmeneviä määräaikoja.

Jos oikeusapupyyntö tai siihen liitetty asiakirjat ovat niin puutteelliset, että pyyntöä ei voida täyttää, pyynnön esittänyttä vieraan valtion viranomaisesta on viipymättä pyydetävä täydentämään pyyntöä taikka antamaan asiassa lisäselvityksiä.

Jos oikeusapupyyntöä ei voida täyttää tai jos pyynnön täyttäminen viivästyy, tästä on viipymättä ilmoitettava pyynnön esittäneen vieraan valtion viranomaiselle sekä samalla mainittava pyynnön täyttämättä jättämisen peruste tai viivästyksen syyt.

8 §

Oikeusapupyynnössä esitetyn erityisen menettelyn noudattaminen

Oikeusapupyyntöä täytettäessä voidaan noudattaa pyynnössä esitettyä erityistä muotoa tai menettelyä, jos tätä ei voida pitää Suomen lainsäädännön vastaisena.

Jos pyyntöä ei voida täyttää noudattaen pyynnössä esitettyä menettelyä, on tästä viipymättä ilmoitettava pyynnön esittäneen vieraan valtion viranomaiselle sekä samalla tiedusteltava, onko pyyntö tästä huolimatta toimeenpantava.

9 §

Pakkokeinojen käytön rajoitukset

Jos oikeusapupyyntö sisältää kutsun saapua kuultavaksi vieraan valtion viranomaiseen, Suomen viranomainen ei saa velvoittaa kuultavaksi kutsuttua noudattamaan kutsua eikä käyttää kuultavaksi kutsuttua vastaan pakkokeinoja kutsun noudattamatta jättämisen johdosta.

Todistajan ja asianomistajan velvollisuudesta noudattaa toisen pohjoismaan tuomioistuimen kutsua saapua kuultavaksi säädetään velvollisuudesta saapua toisen pohjoismaan tuomioistuimeen eräissä tapauksissa annetussa laissa (349/1975).

10 §

Ehdottomat kieltäytymisperusteet

Oikeusapua ei anneta, jos oikeusavun antaminen saattaisi loukata Suomen täysivaltaisuutta taikka vaarantaa Suomen turvallisuutta tai muita olennaisia etuja. Oikeusapua ei myöskään anneta, jos oikeusavun antaminen olisi Suomen oikeusjärjestyksen perusperiaatteiden vastaista.

11 §

Oikeusavun epäämisestä päättäminen

Oikeusavun epäämisestä päättää se viranomainen, jonka toimivaltaan pyynnön täyttäminen kuuluu. Jos oikeusapupyyntö on lähetetty keskusviranomaisena toimivalle oikeusministeriölle, oikeusministeriö voi toimittamatta pyyntöä viranomaiselle, jonka toimivaltaan pyynnön täyttäminen kuuluu, päättää, että oikeusapua ei anneta, jos on ilmeistä, että oikeusapua ei voida asiassa antaa.

Päätökseen, jolla vieraan valtion viranomaisen esittämä oikeusapupyyntö on evätty, ei saa hakea muutosta.

12 §

Oikeusavun antamisesta aiheutuvat kustannukset

Vieraan valtion viranomaisen pyynnöstä annetusta oikeusavusta aiheutuvista kustannuksista ei peritä korvausta pyynnön esittäneeltä vieraalta valtiolta, ellei jäljempänä tässä laissa toisin säädetä.

3 luku

Oikeusavun antaminen asiakirjan tiedoksiannossa

13 §

Tiedoksiantopyyntö

Vieraan valtion viranomaisen pyyntö tiedoksiannon toimittamisesta voidaan lähettää oikeusministeriölle tai toimittaa suoraan sille käräjäoikeudelle, jonka toimivaltaan tiedoksiannosta huolehtiminen kuuluu.

14 §

Toimivaltaiset viranomaiset

Asiakirjan tiedoksiannosta huolehtii sen paikkakunnan käräjäoikeus, jonka tuomiopirissä tiedoksiannon vastaanottajalla on kotipaikka tai joka muutoin voi tarkoituksenmukaisesti huolehtia tiedoksiannosta. Jos pyyntö on toimitettu tuomioistuimelle, jonka tehtäviin tiedoksiannon toimittaminen ei kuulu, tuomioistuimen on viipymättä lähetettävä pyyntö ja siihen liittyvät asiakirjat toimivaltaiselle käräjäoikeudelle, jollei pyynnön vastaanottanut tuomioistuin katso itse voivansa huolehtia tiedoksiannosta.

15 §

Tiedoksianto

Tiedoksianto toimitetaan noudattaen sitä menettelyä, jota Suomen lain mukaan on vastaavan asiakirjan tiedoksiannossa noudatettava, taikka noudattaen pyynnössä esitettyä erityistä menettelyä, jos tätä ei voida pitää Suomen lainsäädännön vastaisena. Asiakirjaa ei kuitenkaan saa antaa tiedoksi kuuluttamalla tai muulla vastaavalla tavalla.

Asiakirjan tiedoksianto toimitetaan 1 momentin mukaisesti, jos tiedoksi annettava asiakirja on suomen tai ruotsin kielellä taikka jos tiedoksi annettavaan asiakirjaan on liitetty käännös jommallekummalle näistä kielistä. Asiakirja voidaan tämän estämättä kuitenkin antaa tiedoksi, jos se, jolle asiakirja on annet-

tava tiedoksi, suostuu ottamaan sen vastaan tai hallitsee sitä kieltä, jolla asiakirja tai sen käännös on laadittu.

16 §

Ilmoitus tiedoksiannon toimittamatta jättämisestä

Jos tiedoksiantoa ei voida toimittaa sen johdosta, että vastaanottajan olinpaikka on tuntematon tai vastaanottaja ei ole Suomessa taikka muusta syystä, tästä on viipymättä ilmoitettava pyynnön esittäneelle vieraan valtion viranomaiselle ja samalla mainittava ne syyt, joiden vuoksi tiedoksiantoa ei ole voitu toimittaa.

17 §

Konsuliviranomaisen toimittama tiedoksianto

Tiedoksiannon Suomessa voi edellä sanotun lisäksi pakkokeinoja käyttämättä toimittaa myös vieraan valtion konsuliviranomaisen tai konsuliviranomaisen tehtävistä huolehtiva diplomaattinen edustaja.

4 luku

Oikeusapupyyntö asiakirjan tiedoksi antamiseksi

18 §

Suomen viranomaisen vieraan valtion viranomaiselle osoittama tiedoksiantopyyntö

Jos oikeudenkäyntiasiakirja on annettava tiedoksi ulkomailla, tuomioistuin tekee tiedoksiantoa koskevan pyynnön ulkomaan viranomaiselle. Muun asiakirjan tiedoksiantoa koskevan pyynnön tekee vaadittaessa käräjäoikeus.

19 §

Tiedoksiantopyynnön muoto ja sisältö

Tiedoksiantoa koskeva oikeusapupyyntö on laadittava sen viranomaisen hyväksymällä kielellä, jolta oikeusapua pyydetään. Tiedoksiantoa koskevaan pyyntöön on liitettävä tie-

doksiannettavat asiakirjat. Pyynnöstä on käytävä ilmi asiakirjan antanut viranomainen, tarpeelliset tiedot asianosaisista, vastaanottajan osoite, tiedoksiannettavan asiakirjan laatu sekä mitä erityistä menettelyä tiedoksiantossa mahdollisesti halutaan noudatettavaksi.

Pyyntöön liitetyt asiakirjat on tarvittaessa käännettävä pyynnön vastaanottavan valtion hyväksymälle kielelle. Tuomioistuimien vastaa itse tuottamiensa asiakirjojen kääntämisestä. Muiden asiakirjojen kääntämisestä vastaa asianosainen itse.

5 luku

Oikeusavun antaminen todisteiden vastaanottamisessa

20 §

Todisteiden vastaanottaminen ja asianosaisten kuuleminen tuomioistuimissa

Jos vieraan valtion viranomaisen tekemä oikeusapupyynnöksi koskee todistajan tai asiantuntijan kuulemistä, asiakirjojen esittämistä, katselmuksen toimeenpanoa tai muiden todisteiden hankkimista taikka asianosaisten kuulemistä ja pyydetty toimenpide kuuluu tuomioistuimen toimivaltaan, kuulemisesta ja todisteiden vastaanottamisesta huolehtii kärjäoikeus. Todisteiden vastaanottaminen edellyttää, että asiaa koskeva oikeudenkäynti on vireillä pyynnön esittäneen vieraan valtion tuomioistuimissa, välimiesmenettelyssä tai muussa vastaavassa riidanratkaisumenettelyssä.

Todisteiden vastaanottamisesta ja asianosaisten kuulemisesta huolehtii sen paikkakunnan kärjäoikeus, jonka tuomiopiirissä kuultavalla on kotipaikka tai asuinpaikka taikka jossa todisteiden vastaanottaminen tai kuuleminen muuten voi tarkoituksenmukaisesti tapahtua.

21 §

Todisteiden vastaanottamista koskevan oikeusapupyynnön muoto ja sisältö

Todisteiden vastaanottamista koskevan oikeusapupyynnön tulee 5 §:n 2 momentissa

tarkoitettujen tietojen lisäksi sisältää seuraavat tiedot:

1) pyydetessä jonkun kuulemistä, hänen nimensä ja osoitteensa, kuultavalle esitettävät kysymykset tai ne seikat, joista häntä on tarkoitus kuulla, tarvittaessa tieto pyynnön esittäneen viranomaisen valtion lainsäädäntöön sisältyvästä oikeudesta kieltäytyä todistamasta, mahdollinen pyyntö vastaanottaa todistus valan tai vakuutuksen nojalla ja ilmoitus tällöin käytettävästä kaavasta sekä tarvittaessa muut pyynnön esittäneen viranomaisen tarpeellisina pitämät tiedot;

2) pyydetessä muuta todisteiden vastaanottamista, tutkittavat asiakirjat ja muut esineet;

3) pyyntö tietyn menettelyn noudattamisesta todisteiden vastaanottamisessa sekä sitä koskevat tarpeelliset tiedot.

22 §

Läsnäolo ja osallistuminen todisteita vastaanotettaessa

Jollei toisin säädetä, pyynnön esittäneen valtion toimivaltaisella viranomaisella, asianosaisilla sekä sillä, jota asia muutoin koskee, on oikeus olla läsnä ja esittää kysymyksiä kuultaessa todistajia, asiantuntijoita tai asianosaisia taikka suoritettaessa muuta pyydettyä toimenpidettä.

Pyydetyn toimenpiteen ajasta ja paikasta on ilmoitettava pyynnön esittäneelle vieraan valtion viranomaiselle hyvissä ajoin.

23 §

Oikeus kieltäytyä todistamasta

Sillä, jota kuullaan vieraan valtion viranomaisen tekemän oikeusapupyynnön nojalla todistajana tai asiantuntijana Suomen tuomioistuimissa, on oikeus kieltäytyä todistamasta tai antamasta lausuntoa, jos hänellä on tähän oikeus tai velvollisuus Suomen tai pyynnön esittäneen valtion lain mukaan. Vieraan valtion laki otetaan huomioon, jos oikeus tai

velvollisuus kieltäytyä todistamasta on todettu vieraan valtion tekemässä oikeusapupyynnössä tai jos pyynnön tehnyt vieraan valtion viranomainen tämän vahvistaa Suomen tuomioistuimen pyynnöstä taikka jos kieltäytymisperuste muuten on tuomioistuinten tiedossa.

Sillä, jolla on vieraan valtion viranomaisen tekemän oikeusapupyynnön nojalla velvollisuus esittää tuomioistuimessa asiakirja tai esine, on oikeus kieltäytyä asiakirjan tai esineen esittämisestä, jos hänellä on siihen oikeus tai velvollisuus Suomen tai pyynnön esittäneen valtion lain mukaan.

24 §

Pakkokeinot

Oikeusapuna pyydetyn todisteen vastaanottamiseksi voidaan 23 §:ssä tarkoitettu henkilö pakkokeinoin velvoittaa saapumaan tuomioistuimeen tai täyttämään pyydetty toimi vain, jos pakkokeinoja Suomen lain mukaan saa sellaiseen tarkoitukseen käyttää.

25 §

Kulukorvaukset

Sillä, joka on velvollinen saapumaan vieraan valtion oikeusapupyynnön perusteella tuomioistuimeen, on oikeus pyynnöstä saada valtion varoista kohtuullinen korvaus tarpeellisista matka- ja toimeentulokustannuksista sekä taloudellisesta menetyksestä siten kuin valtion varoista maksettavista todistelukustannuksista annetussa laissa (666/1972) säädetään. Asianosaisten kustannuksia ei korvata valtion varoista.

Edellä 1 momentin nojalla maksetut korvaukset jäävät valtion vahingoksi.

Henkilö, joka on velvollinen vieraan valtion oikeusapupyynnön perusteella saapumaan tuomioistuimeen kuultavaksi tai täyttämään muun oikeusapupyynnössä tarkoitettun toimen, voi pyytää oikeudenkäynnin asianosaiselta korvausta pyynnön täyttämisestä aiheutuneista kuluista ja kustannuksista. Oikeusapupyynnön täyttämisestä vastaavan tuo-

mioistuimen on tällöin kirjattava esitetty korvauspyyntö ja välitettävä se oikeusapua pyytäneelle viranomaiselle.

6 luku

Oikeusapupyyntö todisteiden vastaanottamiseksi

26 §

Oikeusapupyynnön tekemisestä päättäminen

Tuomioistuin voi vireillä olevassa siviili- tai kauppaoikeudellisessa asiassa asianosaisen pyynnöstä tai viran puolesta päättää oikeusapupyynnön tekemisestä todisteiden vastaanottamiseksi vieraassa valtiossa.

Jos vieraan valtion viranomainen edellyttää oikeusapupyynnön täyttämiseksi sille aiheutuvien kustannusten korvaamista, nämä korvaukset maksetaan valtion varoista. Jos oikeusapupyyntö on tehty asianosaisen pyynnöstä, ja korvaukset ovat määrältään huomattavat, tuomioistuin voi harkintansa mukaan velvoittaa oikeusapupyynnön tekemistä pyytäneen asianosaisen korvaamaan valtiolle aiheutuneet kulut kokonaan tai osittain.

27 §

Todisteiden vastaanottamista koskevan oikeusapupyynnön muoto ja sisältö

Vieraan valtion viranomaiselle osoitetun oikeusapupyynnön tulee sisältää 5 §:n 2 momentissa ja 21 §:ssä tarkoitettut tiedot.

Oikeusapupyyntö on laadittava sen viranomaisen hyväksymällä kielellä, jolta oikeusapua pyydetään. Tuomioistuin vastaa oikeusapupyynnön kääntämisestä, ja siitä aiheutuvat kulut jäävät valtion vahingoksi. Jos oikeusapupyynnön kääntämisestä aiheutuu huomattavia kuluja, tuomioistuin voi harkintansa mukaan velvoittaa pyynnön esittämistä pyytäneen asianosaisen korvaamaan nämä kulut valtiolle osittain tai kokonaan.

Jos tuomioistuin katsoo aiheelliseksi liittää pyyntöön asiakirjoja, asiakirjat on käännettävä pyynnön vastaanottavan valtion hyväk-

symälle kielelle. Pyyntöön liitettävien asiakirjojen kääntämisestä vastaa asianosainen.

7 luku

Oikeusavun antaminen muun kuin viranomaisen pyynnöstä

28 §

Todisteiden vastaanottaminen oikeuden valvomista varten vieraassa valtiossa

Jos tämän lain soveltamisalaan kuuluva asia ei ole vireillä ulkomaan tuomioistuimessa tai vastaavassa riidanratkaisuelimessä, mutta oikeusavun antaminen on tarpeen oikeusapua pyytävän henkilön oikeuden toteennäyttämiseksi ulkomailla, hän saa pyytää todistajaa kuultavaksi taikka vahvistaa vakuutuksellaan oikeaksi kertomuksen, selvityksen, ilmoituksen tai todistuksen.

Todistajan kuulemisesta sekä kertomuksen, selvityksen, ilmoituksen ja todistuksen vahvistamisesta huolehtii sen paikkakunnan kärjäoikeus, jonka tuomiopiirissä kuultavalla tai, jos kyse ei ole todistajan kuulemisesta, pyynnön esittäneellä on kotipaikka tai asuinpaikka taikka jonka tuomiopiirissä todistelun vastaanottaminen muutoin voi taroituksenmukaisesti tapahtua.

Todistelu voidaan pyydettyäessä ottaa vastaan ja vakuutus tehdä käyttäen erityistä muotoa tai menettelyä, jos tätä ei voida pitää Suomen lainsäädännön vastaisena.

29 §

Asiakirjan vahvistaminen

Kärjäjätuomari tai julkinen notaari vahvistaa oikeaksi 28 §:ssä mainittuun tarkoitukseen tarvittavia allekirjoituksia, todistuksia ja muita asiakirjoja.

Julkinen notaari voi vahvistaa annetuksi määrämuotoisen tai muun kirjallisen kertomuksen, selvityksen tai ilmoituksen siten kuin julkisesta notaarista annetun lain (420/2014) 2 §:n 2 momentissa säädetään.

8 luku

Tuomion tunnustaminen ja täytäntöönpano

30 §

Ulkomaisen tuomion tunnustaminen ja täytäntöönpano

Vieraan valtion tuomioistuimen siviili- tai kauppaoikeudellisessa asiassa antama tuomio ja päätös tunnustetaan ja pannaan täytäntöön Suomessa, jos siitä on erikseen sovittu tai siitä erikseen säädetään.

Tämän lain säännöksiä sovelletaan tuomion tai päätöksen tunnustamiseen ja täytäntöönpanoon siltä osin kuin toisin ei ole sovittu tai toisin säädetä.

31 §

Menettely

Vieraassa valtiossa annetun tuomion täytäntöönpanokelpoiseksi vahvistamista pyydetään kärjäoikeudelta. Asian käsittelyssä noudatetaan soveltuvin osin, mitä hakemusasioden käsittelystä oikeudenkäymiskaaren 8 luvussa säädetään.

Jos vieraassa valtiossa annettu tuomio on hakemuksesta vahvistettu Suomessa täytäntöönpanokelpoiseksi vastapuolta kuulematta ilman, että päätöksen antamisesta on ilmoitettu hakijan vastapuolelle oikeudenkäymiskaaren 8 luvun 11 §:n mukaisesti, päätös on annettava hänelle tiedoksi. Kärjäjäoikeus huolehtii päätöksen tiedoksiannosta siten kuin oikeudenkäymiskaaren 11 luvussa haasteen tiedoksiannosta säädetään.

32 §

Muutoksenhaku

Vieraassa valtiossa annetun tuomion täytäntöönpanokelpoiseksi vahvistamista koskevaan päätökseen saa hakea muutosta siten kuin muutoksenhausta asianomaisen tuomioistuimen tuomioon säädetään. Jos päätös on annettu hakijan vastapuolelle tiedoksi siten kuin 31 §:n 2 momentissa säädetään, päätös katsotaan muutoksenhakua koskevia sään-

nöksiä sovellettaessa hänen osaltaan annetuksi tiedoksiantopäivänä.

33 §

Oikeudenkäyntikuluja koskevan päätöksen täytäntöönpano

Riita-asiaain oikeudenkäyntiä koskevan sopimuksen (SopS 2/1957) tai kansainvälisluonteisten oikeudenkäyntien helpottamisesta tehdyn yleissopimuksen (SopS 47/1988) osapuolena olevan valtion tuomioistuimen siivili- tai kauppaoikeudellisessa asiassa antama päätös, jolla kantaja tai väliintullut asianosainen on määrätty maksamaan oikeudenkäyntikuluja, on Suomessa täytäntöönpanokelpoinen, kun se on hakemuksesta vahvistettu täytäntöönpanokelpoiseksi.

Päätöksen vahvistamista täytäntöönpanokelpoiseksi pyydetään käräjäoikeudelta, jollei vieraan valtion kanssa ole toisin sovittu.

Hakemukseen on liitettävä:

1) oikeaksi todistettu jäljennös päätöksen niistä osista, joista käyvät ilmi asian laatu, asianosaisten nimet ja asema oikeudenkäynnissä sekä velvollisuus oikeudenkäyntikulujen suorittamiseen; sekä

2) todistus siitä, että päätös on lainvoimainen ja täytäntöönpanokelpoinen siinä valtiossa, jossa se on annettu.

Jos päätös on laadittu muulla kielellä kuin suomeksi tai ruotsiksi, hakemukseen on liitettävä oikeaksi todistettu käännös siitä jommallekummalle näistä kielistä, jollei käräjäoikeus myönnä tästä poikkeusta.

34 §

Oikeudenkäyntikuluja koskevan päätöksen vahvistaminen täytäntöönpanokelpoiseksi

Käräjäoikeuden on ratkaistava 33 §:ssä tarkoitettu asia asianosaisia kuulematta. Jos hakemus täyttää sille asetetut muotovaatimukset, käräjäoikeuden on vahvistettava oikeudenkäyntikuluja koskeva päätös täytäntöönpanokelpoiseksi. Päätös pannaan tällöin täytäntöön niin kuin Suomen tuomioistuimen lainvoiman saanut tuomio, jollei ylempi viranomainen toisin määrää.

Asianosaisten pyynnöstä käräjäoikeuden

tulee myös vahvistaa päätöksen kääntämisestä ja käännöksen oikeaksi todistamisesta aiheutuneiden kustannusten määrä sekä määrätä kustannukset perittäviksi ulosottoihin samalla tavoin kuin 1 momentissa oikeudenkäyntikuluista säädetään.

Asian käsittelystä tai asiassa annettavasta toimituskirjasta ei peritä maksua.

Sen paikkakunnan käräjäoikeus, jonka tuomioistuimissa täytäntöönpano voi tapahtua, on asiassa toimivaltainen. Asian käsittelyssä noudatetaan, mitä 31 §:ssä säädetään, jollei muussa laissa toisin säädetä tai vieraan valtion kanssa tehdyssä sopimuksessa toisin määrätä.

35 §

Todistus Suomessa annetun ratkaisun täytäntöönpanokelpoisuudesta

Jos Suomessa annettu tuomio tai muu ratkaisu taikka sovinto halutaan panna täytäntöön vieraassa valtiossa, sen tuomioistuimen tai viranomaisen, joka on antanut tuomion tai muun ratkaisun taikka vahvistanut sovinnon, on pyynnöstä annettava todistus ratkaisun tai sovinnon täytäntöönpanokelpoisuudesta Suomessa.

9 luku

Erinäiset säännökset

36 §

Tarkemmat säännökset

Oikeusapupyynnön liitettävien asiakirjojen kääntämisestä sekä asiakirjan tiedoksiantosta perittävistä maksuista ja kustannuksista voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

37 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2015.

Tällä lailla kumotaan:

1) Suomen ja ulkomaan viranomaisten yhteistoiminnasta oikeudenkäynnissä sekä ulkomaan tuomioistuimen päätöksen täytäntöönpanosta eräissä tapauksissa annettu laki (171/1921);

2) todistelusta oikeuden valvomista varten ulkomaalla annettu laki (4/1927);

3) Suomen viranomaisten eräille kansainvälisille elimille annettavasta virka-avusta annettu asetus (214/1930);

4) siitä, miten korvauksia on maksettava asioissa, jotka koskevat virka-avun antamista ulkomaan oikeusviranomaisille taikka eräille kansainvälisille elimille annettu asetus (215/1930);

5) keskinäisestä oikeusavusta annettaessa

tiedoksi asiakirjoja yksityisoikeudellisissa asioissa annettu asetus (211/1982);

6) Pohjoismaiden kesken tehdyn yksityisoikeudellista vaatimusta koskevien tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa tarkoittavan sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä ja sopimuksen soveltamisesta annetun lain (881/1977) 2 §, sellaisena kuin se on laissa 800/1996.

Edellä 2 momentin 1 kohdassa mainitun lain 20 §:n nojalla tehty vastavuoroisuusjärjestelyt jäävät edelleen voimaan sellaisina kuin niistä on sovittu.

Tätä lakia ei sovelleta oikeusapupyyntöihin tai hakemuksiin, jotka on tehty tai otettu vastaan ennen lain voimaantuloa.

Helsingissä 10 päivänä huhtikuuta 2015

Tasavallan Presidentti

SAULI NIINISTÖ

Oikeusministeri *Anna-Maja Henriksson*